

Ανακοίνωση του NAP για τις εξελίξεις

1.06.11

ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΝΤΙΛΑΪΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΝΑ ΑΝΑΤΡΑΠΟΥΝ ΤΩΡΑ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ, ΔΝΤ, ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΚΑΙ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ, ΣΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ, ΣΤΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η ΔΥΝΑΜΗ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟ ΛΑΟ

Η έκρηξη της δυσaréσκειας και της αντίδρασης για την κυβερνητική πολιτική, το γεγονός ότι εκατοντάδες χιλιάδες λαού βγήκαν στους δρόμους και στις πλατείες, ενώ οι απεργίες και οι καταλήψεις εξαπλώνονται σε υπό ιδιωτικοποίηση επιχειρήσεις, αποδεικνύουν ότι **το Μνημόνιο και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχουν χρεοκοπήσει πολιτικά στην συνείδηση του ελληνικού λαού.**

Στην ενεργητική αντίσταση των εργαζομένων με τις ως τώρα απεργιακές και άλλες κινητοποιήσεις και την διάχυτη ενίσχυση των αντικαπιταλιστικών αναζητήσεων, έρχεται να προστεθεί τώρα η **αιφνιδιαστική είσοδος στο προσκήνιο πλατιών στρωμάτων του λαού και της νεολαίας, που αναλαμβάνουν πολιτική δράση και κλονίζουν παραπέρα τη σταθερότητα του Μνημονιακού τόξου και συνολικά του αστικού συνασπισμού εξουσίας.**

Οι αριστεροί και κομμουνιστές χαιρετίζουν την πρωτότυπη και ελπιδοφόρα συνάντηση των πιο διαφορετικών ρευμάτων πολιτικής αμφισβήτησης της «χούντας» κυβέρνησης - ΕΕ - ΔΝΤ. Η περισσή πολιτική αλαζονεία, η ωμή κατασταλτική βία και η προβοκάτσια την οποία επέδειξε και κλιμάκωσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με άθλιο και σταθερό συμπαραστάτη το ακροδεξιό ΛΑΟΣ, τους άλλους πρόθυμους του Μνημονίου, δέχονται μαζική απάντηση.

Η συντριβή του εισοδήματος της εργαζόμενης πλειοψηφίας, η εφιαλτική έκρηξη της ανεργίας, η πλήρης παράδοση των εργασιακών σχέσεων στις απαιτήσεις των εργοδοτών, η διάλυση κάθε κοινωνικής λειτουργίας με το ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων και τον 'Καλλικράτη', κινητοποιούν αποφασιστικά τον λαό. Παράλληλα, διαλύουν τις κοινωνικές συμμαχίες του κεφαλαίου και θέτουν σε κρίση την επιζητούμενη συναίνεση του αστικού πολιτικού κόσμου, που τόσο ωμά απαίτησε η τρόικα. Στις συνθήκες αυτές, η ΝΔ δεν τολμάει να προσφέρει ανοιχτή στήριξη στην κυβέρνηση, παρ' ότι συμφωνεί με την ουσία της εφαρμοζόμενης αντεργατικής και αντιλαϊκής πολιτικής, ενώ με το Ζάππειο ΙΙ προχωρά σε ακόμα πιο αντιδραστική κατεύθυνση (ιδιωτικοποιήσεις, μείωση φορολογίας κεφαλαίου κλπ.). Την ίδια στιγμή αδυνατεί να συγκροτήσει αντιπολιτευτικό πόλο ενσωμάτωσης της λαϊκής δυσaréσκειας σε φιλο-καπιταλιστική και φιλο-ΕΕ κατεύθυνση.

Η **οιονεί χρεοκοπία** μιας πολιτικής που η ελληνική και η διεθνής αστική τάξη στήριξαν με όλες τους τις δυνάμεις, **αποτελεί την βάση των αντιφάσεων και των αδιεξόδων** του πολιτικού συστήματος αλλά και της συνολικής, βάρβαρης και υπεραντιδραστικής στρατηγικής του κεφαλαίου για την υπέρβαση της ιστορικής καπιταλιστικής κρίσης.

Με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα λεηλασίας δημοσίου πλούτου, εργασιακών - κοινωνικών - πολιτικών δικαιωμάτων, το νέο ακόμα πιο άθλιο Μνημόνιο και την προετοιμαζόμενη «αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους» **προωθείται η ακόμα πιο βίαιη αντιδραστική αλλαγή πρωτοφανούς κλίμακας, που θα βυθίσει τους εργαζόμενους και το λαό σε μια βαρβαρότητα χωρίς τέλος. Για να περάσει αυτή η πολιτική κυβέρνηση, ΕΕ, ΣΕΒ, ΜΜΕ και όλος ο αστικός συνασπισμός εξουσίας, τρομοκρατούν το λαό, λέγοντάς του ότι εάν δεν εφαρμοστεί αυτή η πολιτική, εάν βγούμε από το ευρώ και την ΕΕ «θα πεινάσουμε» κλπ.**

Η αλήθεια είναι άλλη: Είναι τα Μνημόνια κυβέρνησης - ΕΕ - ΔΝΤ, είναι το Σύμφωνο για το Ευρώ, που οδηγεί το λαό στη φτώχεια και στην εξαθλίωση, που ξεπουλούν ή διαλύουν - καταστρέφουν τις κοινωνικές υποδομές της χώρας.

Ο μόνος κίνδυνος για το λαό είναι η υποταγή στο μνημόνιο και την ΕΕ. Η μόνη καταστροφή για την αριστερά είναι η συναίνεση και η αναπαραγωγή της κινδυνολογίας της κυβέρνησης.

Το ΝΑΡ θέτει ξεκάθαρα στον κόσμο του κινήματος και της αριστεράς την ανάγκη διαχωρισμού από την επίμονη άρνηση του ΣΥΝ αλλά και του ΚΚΕ για μια ανατρεπτική πολιτική γραμμή.

Αποτελεί επικίνδυνη αυταπάτη ο ευρωπαϊκός μονόδρομος στον οποίο παραμένει εγκλωβισμένος ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ καθώς και η καθήλωση - εκτόνωση του κινήματος μέσω της κάλπης (εκλογές - δημοψήφισμα) και η επιλογή μη ρήξης με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Συμβάλλει, τελικά, στην τρομοκράτηση του λαού η επιλογή του ΚΚΕ για «σταθερότητα», ιδιαίτερα με τη δήλωση της Γραμματέως του ότι «η έξοδος από το ευρώ θα είναι καταστροφή σήμερα», ενώ παραπέμπει τα πολιτικά αιτήματα ανατροπής της επίθεσης στις καλένδες της «λαϊκής εξουσίας».

Η ανάδειξη του λαϊκού παράγοντα σε καθοριστικό στοιχείο των πολιτικών εξελίξεων, αποτελεί πολιτικό γεγονός ιδιαίτερης σημασίας. Αναδεικνύει την δυνατότητα αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης μέσα από την συνένωση όλων των ρευμάτων αμφισβήτησης και διαμαρτυρίας σε ένα ογκούμενο πολιτικό κίνημα εργατικής λαϊκής ανυπακοής και αντεπίθεσης. Ο αστικός συνασπισμός εξουσίας, τρέμει μπροστά στην προοπτική της σύνδεσης της λαϊκής δυσaréσκειας και οργής με την πολιτική της ανατροπής της επίθεσης σε αντικαπιταλιστική βάση. Γι' αυτό προσπαθεί να ενισχύσει τα πιο αδύναμα, τα πιο απολίτικα και διαχωριστικά απέναντι στο ευρύτερο κίνημα, χαρακτηριστικά μερίδας του κόσμου που βγήκε στις πλατείες. Όμως, η οξύτητα και η ποιότητα των προβλημάτων πολιτικοποιεί σχετικά γρήγορα τα νέα κύματα της δυσaréσκειας.

Οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νέοι, οι αγρότες, οι φτωχοί αυτής της χώρας, δεν χρωστάνε, δεν πουλάνε, δεν πρόκειται να πληρώσουν τα σπασμένα.

Με αιχμές την απαίτηση για:

διαγραφή του χρέους και στάση πληρωμών,

το σάρωμα των βάρβαρων, παλιών και νέων μέτρων, των μνημονίων και του Συμφώνου για το Ευρώ,

το μπλοκάρισμα του ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου και το πέρασμα στο Δημόσιο με εργατικό-κοινωνικό έλεγχο των τραπεζών και των επιχειρήσεων νευραλγικής σημασίας

την γενναία άνοδο του εργατικού εισοδήματος και της απασχόλησης,

διεκδικούν μια αντικαπιταλιστική στροφή στην πορεία της χώρας έξω από το ευρώ, την ΟΝΕ και την ΕΕ, σε ρήξη με τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό.

Πολιτικός κρίκος γι' αυτό είναι η ανατροπή της άθλιας κυβέρνησης Παπανδρέου, η ήττα κάθε επίδοξου διαχειριστή της πολιτικής κοινωνικού πολέμου (ΝΔ, συναινετικές, τεχνοκρατικές ή άλλες κυβερνήσεις), του πολιτικού – κομματικού προσωπικού του κεφαλαίου και κάθε στηρίγματος του συστήματος εκμετάλλευσης και εξαπάτησης, από τα αστικά ΜΜΕ μέχρι τον υποταγμένο συνδικαλισμό. Το αίτημα ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΛΟΙ ακούγεται ήδη ολοένα και πιο δυνατά. Για μια πραγματική δημοκρατία της κοινωνικής απελευθέρωσης, με το λαό και τους εργαζόμενους στο τιμόνι.

Ένα νέο ταξικό ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα, μαζί με νέα όργανα και μορφές λαϊκής αντίστασης, αυτοάμυνας, ανυπακοής και ανατροπής, αποτελούν την επείγουσα ανάγκη των ημερών. Με ένα πλούτο μορφών (απεργίες, διαδηλώσεις, συγκεντρώσεις, καταλήψεις), με ανυποχώρητο αγώνα διαρκείας, με συνεχή παραμονή στους δρόμους, στις πλατείες και με γενίκευση της πάλης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σχολή, σε κάθε γειτονιά και πόλη, μπορεί και πρέπει να διεκδικηθεί η ανατροπή της κυβέρνησης και η νίκη των εργατικών και λαϊκών αιτημάτων.

Οι στιγμές είναι ιστορικές. Η Αριστερά και ειδικά η αντικαπιταλιστική και επαναστατική Αριστερά πρέπει να βρεθούν στην πρώτη γραμμή.

Από αυτό το δρόμο περνάει περνά σήμερα η αναγέννηση και αντεπίθεση του κομμουνιστικού κινήματος και της ευρύτερης αριστεράς. Ενισχύοντας μορφές κοινής δράσης και αναδεικνύοντας τον πρωταγωνιστικό πολιτικό ρόλο του μαζικού κινήματος αντί του στείρου κοινοβουλευτισμού. **Οικοδομώντας τη λαϊκή αυτοπεποίθηση για αντικαπιταλιστική ανατροπή και εργατικές νίκες, αντί της αναζήτησης «εναλλακτικών λύσεων» μέσα στο γερασμένο πολιτικό σύστημα.** Κερδίζοντας ένα νέο συντροφικό πολιτικό πολιτισμό αγωνιστικής αλληλεγγύης μέσα στη λαϊκή δράση και αφήνοντας πίσω τους εμφυλίους και τις

ιδιοκτησιακές λογικές. Παίρνοντας οριστικά διαζύγιο με τις φιλοευρωπαϊκές αυταπάτες και την πολιτική ουράς στα αστικά κόμματα και την συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ.

Καθοριστικό ζήτημα συμβολής της αριστεράς στην πολιτική κλιμάκωση του αγώνα και τον εξοπλισμό των λαϊκών αντιστάσεων, αποτελεί αυτή την στιγμή **η ανάληψη μιας μεγάλης πολιτικής πρωτοβουλίας που θα θέσει ξεκάθαρα το ζήτημα της ανάγκης για αντίσταση-ρήξη και αποδέσμευση από ευρώ και Ευρωπαϊκή Ένωση.**

Το ΝΑΡ, η νεολαία ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ, αυτοτελώς και μέσω του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, συνεισφέρουν και θα συμβάλλουν ακόμη ποιο μαχητικά σε αυτό το γύρο των εργατικών και λαϊκών αγώνων. Για να ανοίξει ο δρόμος για την αντικαπιταλιστική επανάσταση και τον κομμουνισμό της εποχής μας.

Νέο Αριστερό Ρεύμα, 31 Μάη 2011

[Tweet](#)
